Minister
Klimatu i Środowiska

DLŁ-WNO.050.151.2024.BW
3471665.13772002.11174664
Warszawa, 02-12-2024

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu RP

Szanowna Pani Marszałek,

odpowiadając na oświadczenie senatorskie złożone przez senatora Wadima Tyszkiewicza podczas 21. Posiedzenia Senatu RP w dniu 30 października 2024 r, w sprawie ochrony polskich lasów przed wycinką drzew (BPS/043-21-513/24), przedstawiam poniższe informacje:

Już 8 stycznia br. Pani Minister Paulina Hennig-Kloska wydała polecenie Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych, które dotyczyło wstrzymania lub ograniczenia pozyskania drewna w lasach zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe do 30 czerwca br. Objęło ono 10 obszarów cennych przyrodniczo kompleksów leśnych, lasów wykorzystywanych przez wielotysięczne aglomeracje oraz lasów uzdrowiskowych (Bieszczady, Puszcza Borecka, Puszcza Świętokrzyska, Puszcza Augustowska, Puszcza Knyszyńska, Puszcza Karpacka, Puszcza Romincka, Trójmiejski Park Krajobrazowy, a także okolica Iwonicza-Zdroju i Wrocławia). Łączna powierzchnia tych drzewostanów to ok. 94 tys. ha - 23 357 wydzieleń leśnych w 30 nadleśnictwach, w 5 regionalnych dyrekcjach Lasów Państwowych (Białystok, Gdańsk, Krosno, Radom i Wrocław). 30 września br. Pani Minister Paulina Hennig-Kloska wydłużyła termin wstrzymania lub ograniczenia pozyskiwania drewna w lasach zgodnie z załącznikiem do wcześniejszego polecenia z dnia 8 stycznia 2024 r., z wyłączeniem wydzieleń leśnych w tzw. strefie niebieskiej w Nadleśnictwie Bircza o powierzchni 4003 ha – do momentu zagwarantowania trwałej ochrony funkcji przyrodniczej tych lasów, potwierdzonej przez ministra właściwego do spraw środowiska.

W związku z przeprowadzonymi konsultacjami społecznymi i licznym udziałem różnych grup interesariuszy Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zaproponowało, aby cenne przyrodniczo obszary objąć specjalnym projektem, który będzie służył wzmocnieniu ochrony ekosystemów leśnych. Dyrektor Generalny LP w dniu 18 września 2024 r. wydał Zarządzenie nr 116 w sprawie Projektu Nadleśnictw Puszczańskich, który obejmuje wszystkie obszary leśne wymienione w poleceniu Pani Minister z dnia 8 stycznia br. Dotyczy również Puszczy Bukowej w Nadleśnictwie Gryfino, nieujętej w moratorium. Ww. projekt wynika z kompetencji Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych do ustalania szczegółowych zasad prowadzenia gospodarki leśnej w lasach zarządzanych przez Lasy Państwowe (par. 8 ust. 1 pkt 1 Statutu PGL LP), z uwzględnieniem przepisów

Telefon: (+48) 22 369 29 00
info@klimat.gov.pl
www.gov.pl/klimat
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
Działamy zgodnie z EMAS - zarządzając instytucją, dbamy o środowisko

prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności ustawy o lasach. Projekt nadleśnictw puszczańskich nie jest formą ochrony przyrody w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie przyrody, gdyż Lasy Państwowe nie posiadają takich uprawnień. W żaden sposób nie ogranicza on możliwości powoływania przez odpowiednie organy ustawowych form ochrony przyrody na tych obszarach. Sześć kompleksów leśnych uwzględni wszystkie najcenniejsze przyrodniczo obszary leśne, które były objęte styczniowym moratorium. Łączna powierzchnia obszarów objętych ochroną wyniesie ponad 200 tys. ha. Nadleśnictwa puszczańskie powstaną na najbardziej znanych i cennych przyrodniczo, krajobrazowo oraz kulturowo terenach, które w społecznej świadomości jako puszcze funkcjonują już od dawna. Będą to nadleśnictwa: Puszcza Karpacka, Puszcza Świętokrzyska, Puszcza Bukowa, Puszcza Augustowska, Puszcza Knyszyńska, Lasy Oliwskie i Łęgi Odrzańskie. Te kompleksy leśne to najstarsze w Polsce lasy zasadzone przez ludzi, gdzie średnia wieku drzew wynosi 104 lata, a zdarzają się też okazy ponad 300-letnie. Takie obszary wymagają szczególnego podejścia, a Lasy Państwowe podejmują wszelkie działania, aby je chronić i stan ten zalegalizować w ramach podstawowych dokumentów planistycznych LP.

Wzmocnienie ochrony obszarów cennych przyrodniczo zostanie zrealizowane poprzez odpowiednie zapisy aktualizujące dokumentacje urządzeniowe wyżej wymienionych nadleśnictw, tj.:

1. Sporządzenie planów urządzenia lasu zawierających odpowiednie zapisy dotyczące obszarów moratorium – dotyczy nadleśnictw, dla których trwa procedura opracowania projektu PUL;

2. Sporządzenie aneksów do realizowanych planów urządzenia lasu – dotyczy pozostałych nadleśnictw;

3. Dostosowanie projektów planów, które będą obowiązywać od 1 stycznia 2025 r. – dotyczy 7 nadleśnictw.

Do czasu przyjęcia ww. zapisów, na obszarach wskazanych w poleceniu Pani Minister z dnia 8 stycznia br., nie będą prowadzone prace leśne związane z pozyskaniem drewna, za wyjątkiem potrzeb wynikających z bezpieczeństwa publicznego, niezbędnych działań z zakresu ochrony lasu oraz realizacji planów zadań ochronnych lub planów ochrony, wynikających z ustawy o ochronie przyrody.

Jednocześnie trwa realizacja inicjatywy 100 rezerwatów na 100-lecie Lasów Państwowych, w ramach której leśnicy zgłaszają i będą zgłaszać kolejne obszary odznaczające się wysokimi walorami przyrodniczymi. Już dzisiaj 86% z ponad 1500 polskich rezerwatów znajduje się na gruntach Lasów Państwowych. Zajmują one powierzchnię równą kilku parkom narodowym. Wiosną br. z nadleśnictw z całego kraju wpłynęło do Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych ponad 200 propozycji nowych rezerwatów. Nad analizą tych dokumentów pracowały zespoły składające się z przedstawicieli poszczególnych regionalnych dyrekcji LP oraz Regionalnych Dyrekcji Ochrony środowiska. Ze zgłoszonych propozycji zostało wytypowanych ponad 140, które podlegają dalszemu procedowaniu. Wszystkie są już po lustracjach terenowych przeprowadzonych przez zespoły RDOŚ-RDLP oraz dokładnej analizie pod kątem dokumentacji przyrodniczej. Na początku grudnia 2024 r.

zostaną powołane 53 rezerwaty o łącznej powierzchni ponad 3 tys. ha, co ogłoszone zostało podczas II edycji Ogólnopolskiej Narady o Lasach, która miała miejsce w Korzecku k. Chęcin w dniach 27-28 listopada br. Należy przy tym wskazać, że proces powoływania rezerwatów przyrody jest dość skomplikowany. Wymaga szczegółowych analiz i rozpoznania w terenie. To od Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska zależy, kiedy dany rezerwat zostanie powołany.

Jednocześnie informuję, że Minister Klimatu i Środowiska w dniu 26 kwietnia 2024 r. poleciła Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych:

- wzmocnić ochronę lasów o wiodącej funkcji społecznej wokół 9 aglomeracji (Warszawy, Krakowa, Gdańska-Sopotu-Gdyni, Wrocławia, Łodzi, Poznania, Katowic, Bydgoszczy i Torunia oraz Szczecina);

- w terminie do 31 października 2024 r. opracować szczegółowe propozycje obszarów lasów o wiodącej funkcji społecznej i propozycje prowadzenia zmodyfikowanej gospodarki leśnej na tych obszarach, które powinny uwzględniać wytyczne ustalone w ramach Ogólnopolskiej Narady o Lasach (za wyjątkiem lokalnego zespołu we Wrocławiu, gdzie z uwagi na ogłoszony stan klęski żywiołowej wydłużono o miesiąc czas pracy zespołu);

- nie intensyfikować pozyskania drewna na tych terenach oraz zapewnić obsługę zespołów ds. lasów społecznych.

Prace lokalnych zespołów ds. lasów społecznych prowadzone były zgodnie z poleceniem Pani Minister Pauliny Hennig-Kloski z dnia 26 kwietnia br. z późn. zm., w którym w punkcie 2 wskazała Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych liczbę i typ interesariuszy:

a) przedstawiciel Ministra Klimatu i Środowiska;

b) przedstawiciel Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych;

c) przedstawiciel właściwej terytorialnie regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych;

d) po 1 przedstawicielu każdego właściwego terytorialnie nadleśnictwa;

e) przedstawiciele organizacji społecznych wskazani przez Ministra Klimatu i Środowiska, spośród otrzymanych, uzasadnionych zgłoszeń organizacji społecznych;

f) po 1 przedstawicielu każdej gminy, powiatu i województwa, właściwych dla danej planowanej lokalizacji lasu o wiodącej funkcji społecznej;

g) przedstawiciel właściwej terytorialnie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska;

h) przedstawiciel reprezentujący lokalne zakłady usług leśnych;

i) przedstawiciel reprezentujący lokalnych nabywców przemysłowych drewna;

j) przedstawiciel Instytutu Badawczego Leśnictwa;

k) przedstawiciel Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej;

l) wojewoda, poseł lub senator wskazani przez Ministra Klimatu i Środowiska.

Ponadto poza wskazanymi grupami interesariuszy funkcję moderującą spotkania lokalnych zespołów pełnili (zaakceptowani przez MKiŚ) facylitatorzy – od których oczekiwano najwyższych standardów obiektywizmu i profesjonalizmu, szczególnie w zapewnieniu równego traktowania biorących w nich udział środowisk.

Niezależnie od powyższego informuję, że uwagi w zakresie m.in. lokalizacji lasów o wiodącej funkcji społecznej mógł składać każdy do członków zespołu lub jego przewodniczącego (właściwie terytorialnie dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych), w celu ewentualnego ich uwzględnienia podczas posiedzeń zespołów.

W zakresie roli interesariuszy w procesie przekazuję, że:

- Ministerstwo Klimatu i Środowiska zarekomendowało Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych, aby proces tworzenia lasów społecznych odbywał się w sposób bezstronny i na neutralnym gruncie, dlatego w ocenie MKiŚ pożądane było, aby spotkania zespołów miały miejsce w urzędach wojewódzkich i były prowadzone przez wojewodę lub osoby przez wojewodę wyznaczone;

- kwestie merytoryczne spotkań i prac (w tym zapewnienie danych, analiz i innych informacji) pozostawały w gestii pracowników Lasów Państwowych i moderatorów (facylitatorów) zewnętrznych;

- opracowanie końcowych wniosków i postulatów, a następnie ich przedłożenie Ministrowi Klimatu i Środowiska, następuje przez wojewodę (na podstawie materiałów wypracowanych w toku prac zespołu.

W zakresie prac lokalnych zespołów i wyznaczania przez nich lasów o wiodącej funkcji społecznej, Minister Klimatu i Środowiska w piśmie z dnia 9 i 10 września br. przekazała Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych m.in. wytyczne i rekomendacje w zakresie wzmocnienia ochrony lasów ważnych społecznie oraz ramowy regulamin prac lokalnego zespołu ds. lasów społecznych.

Podczas II Ogólnopolskiej Narady o Lasach ogłoszone zostało, że wokół Warszawy, Katowic, Torunia i Bydgoszczy, Wrocławia oraz Kielc zostały wyznaczone pierwsze lasy o wiodącej funkcji społecznej. Drugim etapem będzie określenie zasad prowadzenia gospodarki leśnej na tych terenach. Ministerstwo Klimatu i Środowiska po konsultacji z ekspertami skieruje odpowiednie wytyczne do PGL Lasy Państwowe. Łączna powierzchnia lasów o wiodącej funkcji społecznej w aglomeracjach i miastach, w których osiągnięto konsensus, to 78,1 tys. ha stanowiących 1,09% obszaru lasów zarządzanych przez LP.

Uprzejmie informuję również o innym równolegle trwającym (zainicjowanym przez MKiŚ) procesie dot. ochrony lasów o wiodącej funkcji społecznej. W dniu 19 sierpnia 2024 r. Minister Klimatu i Środowiska poleciła Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych wzmocnić ochronę lasów wokół dwóch kolejnych miast: Bielska-Białej i Kielc. W ramach prawidłowego przebiegu tego procesu polecono DGLP opracować szczegółowe,

uzasadnione propozycje obszarów lasów o wiodącej funkcji społecznej (w terminie do dnia 29 listopada br.), w ramach lokalnych zespołów ds. lasów społecznych, w tym z udziałem ubiegających się o wyróżnienie tych lasów organizacji społecznych oraz uzasadnione propozycje modyfikacji gospodarki leśnej dla obszarów, przy uwzględnieniu wytycznych ustalonych w ramach Ogólnopolskiej Narady o Lasach.

W omawianych procesach dot. wzmocnienia ochrony lasów o wiodącej funkcji społecznej wymagane jest konsekwentne stosowanie zasad partycypacji społecznej, które powinno umożliwić efektywne zarządzanie lasami wokół największych miast, ale także zapewnić, że działania podejmowane na rzecz ochrony tych obszarów będą zgodne z oczekiwaniami i potrzebami społeczności lokalnych. Jednocześnie transparentność, regularny monitoring oraz aktywny udział społeczny powinny stanowić fundamenty zrównoważonego gospodarowania lasami o szczególnych walorach społecznych. Praca nad wyznaczaniem lasów społecznych dla innych miast będzie kontynuowana w przyszłym roku na bazie doświadczeń obecnie prowadzonych procesów.

Szacuje się, że samo objęcie obszarów cennych przyrodniczo poleceniem z dnia 8 stycznia br. skutkowało zmniejszeniem pozyskania drewna o ok. 300 tys. m^3. Ministerstwo Klimatu i Środowiska przewiduje dalszą spadkową tendencję w zakresie objętości wyrębywanego w Polsce drewna, z uwzględnieniem potrzeb polskiego przemysłu drzewnego. Minister Klimatu i Środowiska wyraźnie komunikuje Dyrektorowi Generalnemu LP, że społeczeństwo oczekuje innego niż surowcowe podejście do lasów.

Podczas II Ogólnopolskiej Narady o Lasach zaprezentowano także nową formę ochrony przyrody – starolasy. Starolasy to drzewostan lub obszar lasu składający się z rodzimych gatunków drzew, którego struktura rozwinęła się głównie w wyniku naturalnych procesów i ma dynamikę odpowiadającą późnym fazom rozwojowym drzewostanów obserwowanym w lasach pierwotnych lub nieużytkowanych tego samego typu. Oznaki przeszłej działalności ludzkiej mogą być więc na tym obszarze widoczne, ale stopniowo zanikają albo są zbyt ograniczone, by zakłócać naturalne procesy. Nowa forma ochrony przyrody obejmie określone wydzielenia leśne z rodzimymi gatunkami starych drzew, w których martwe drzewo będzie pozostawiane dla celów biocenotycznych, a więc wzmocnienia naturalnych procesów odnawiania się lasu. Polska wyprzedza zatem w tym zakresie Unię Europejską, która planuje ochronę starolasów na terenie całej Europy. Pojęcie starolasy to polskie tłumaczenie „old-growth forests", w rozumieniu *Unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia*. Starolasy będą wyznaczane poza istniejącymi rezerwatami przyrody, a ich rozkład przestrzenny ma być możliwie równomierny na terenie kraju. Priorytetem będą drzewostany na siedliskach przyrodniczych. Lasy Państwowe od 1 stycznia 2025 r. będą miały za zadanie zabezpieczenie puli drzewostanów, co umożliwi realizację powyższych celów. Planowane jest, że za dwa lata starolasy obejmą co najmniej 2% polskich lasów.

Podczas II edycji Ogólnopolskiej Narady o Lasach przedstawiono harmonogramy dla kluczowych działań dotyczących wzmocnienia ochrony lasów - wyznaczania starolasów, tworzenia nowych rezerwatów przyrody oraz lasów o wiodącej funkcji społecznej. Zaprezentowano również plan ustanowienia lasów o wiodącej funkcji przyrodniczej

i społecznej na 20% lasów Skarbu Państwa zarządzanych przez Lasy Państwowe, na których gospodarka leśna nie będzie ukierunkowana na cele produkcyjne.

W zakresie rozwoju lądowej energetyki wiatrowej należy wskazać, że w dniu 23 kwietnia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 553), dalej: „nowelizacja ustawy o inwestycjach z 2023 r.".

Przepisy tego aktu utrzymały generalną zasadę 10H, jednak w drodze wyjątku umożliwiono, by odległość elektrowni wiatrowej od budynków mieszkalnych mogła zostać zmniejszona przez radę gminy w ramach uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dalej: „MPZP". Jednakże, wyznaczona w MPZP odległość nie może być mniejsza niż 700 m.

Nowelizacja ustawy o inwestycjach z 2023 r. rozpoczęła proces stopniowej liberalizacji zasad lokalizowania elektrowni wiatrowych na lądzie.

Kontynuując działania wpływające na większe wykorzystanie potencjału energii elektrycznej z wiatru, Ministerstwo Klimatu i Środowiska w dniu 25 września 2024 r. przekazało do konsultacji publicznych, opiniowania i uzgodnień międzyresortowych projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (UD89), dalej: projekt UD89. Proponowane rozwiązania w zakresie liberalizacji zasad lokalizowania elektrowni wiatrowych na lądzie zakładają:

• zniesienie generalnej zasady 10H;

• wzajemną i minimalną odległość między elektrownią wiatrową a zabudową mieszkaniową ustaloną na poziomie 500 m;

• pozostawienie zakazu lokalizowania elektrowni wiatrowych na terenach parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów Natura 2000;

• aktualizację buforów odległości od form ochrony przyrody:

- parki narodowe – 1500 m;
- rezerwaty przyrody – 500 m;
- obszary Natura 2000 ustanowione w celu ochrony ptaków i nietoperzy – 500 m;

• uregulowanie możliwości zlokalizowania elektrowni wiatrowej na podstawie szczególnego rodzaju Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego, jakim jest Zintegrowany Plan Inwestycyjny;

• ujednolicenie procesu planistycznego zawartego obecnie w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z ogólnymi zasadami znajdującymi się w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

• usprawnienie regulacyjne funkcjonowania mechanizmu udostępnienia co najmniej 10% mocy elektrowni wiatrowej zainteresowanym mieszkańcom korzystającym z wytwarzanej energii w formule prosumenta wirtualnego.

Warto podkreślić, że według niezależnych analiz obecnie przyjęta zasada odległościowa ustalona na poziomie 700 m pozwoliła na uwolnienie 18 000 km^2 pod potencjalne inwestycje wiatrakowe, a z kolei zmiana tej odległości do poziomu 500 m pozwoli na uzyskanie oczekiwanego efektu w postaci uwolnienia 32 500 km^2, co stanowi zwiększenie dopuszczalnego obszaru aż o 44%.

Utrzymanie odległości minimalnej na poziomie 700 m oznaczać będzie, że do 2030 r. powstaną co najwyżej 4 GW nowych mocy wiatrowych. Dla porównania, wprowadzenie odległości 500 m oznacza szansę na budowę w tym czasie ponad 10 GW nowych wiatraków na lądzie. Oznacza to zwiększenie potencjału wzrostu mocy zainstalowanej w energetyce wiatrowej na lądzie o ok. 6 GW do 2030 r.

Projekt UD89 zakończył etap konsultacji publicznych, opiniowania oraz uzgodnień międzyresortowych. Łącznie wpłynęło ponad 1000 uwag, które są obecnie analizowane przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska.

W zakresie likwidacji nielegalnie składowanych odpadów, mając na uwadze skalę stwierdzanych w gospodarce odpadami nieprawidłowości oraz zagrożenia, jakie mogą one powodować, bardzo ważne jest wprowadzanie nowych rozwiązań do istniejących już regulacji ochrony środowiska. Działania takie miałyby na celu usprawnienie usuwania nielegalnie nagromadzonych odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych oraz przede wszystkim zminimalizowanie powstawania ich w przyszłości, włączając w to zwiększenie kontroli nad gospodarowaniem nimi.

Organy samorządowe w kierowanych do resortu klimatu i środowiska postulatach wskazywały, że problemem są zbyt małe środki finansowe na przedsięwzięcia usuwania odpadów, pomimo utworzenia przez NFOŚiGW odpowiedniego programu. Dlatego też resort klimatu i środowiska przygotował projekt ustawy (obecnie procedowany jest w Parlamencie druk sejmowy nr 766), w którym zawarty jest przepis wprowadzający podstawę prawną do przekazania właściwym organom administracji środków z rezerwy celowej budżetu państwa na usuwanie odpadów. Jednocześnie należy podkreślić, że Minister Klimatu i Środowiska stara się o pozyskanie środków z budżetu państwa na dofinansowanie działań administracji polegających na usuwaniu nielegalnie zdeponowanych odpadów. W momencie zabezpieczenia środków w budżecie państwa w 2025 r. na zadania, o których mowa w art. 26a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach[1] (tj. w przypadku, gdy ze względu na zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska konieczne jest niezwłoczne usunięcie odpadów - właściwy organ administracji podejmuje działania polegające na usunięciu odpadów), środki finansowe z rezerwy celowej będą wydatkowane z uwzględnieniem stopnia zagrożenia powodowanego przez odpady, w tym odpady niebezpieczne, dla życia i zdrowia ludzi, środowiska oraz dla infrastruktury, w tym infrastruktury krytycznej.

[1] Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 z późn. zm.

W ramach kolejnego etapu walki z nielegalnym postępowaniem z odpadami resort klimatu i środowiska będzie podejmował kolejne działania, do których należą przede wszystkim:

- usprawnienie Inspekcji Ochrony Środowiska;
- dalszy rozwój Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami (BDO) mający na celu zwiększenie kontroli nad gospodarowaniem odpadami;
- uszczelnienie obrotu odpadami niebezpiecznymi - wzmocnienie nadzoru nad całym łańcuchem obrotu odpadami niebezpiecznymi, czyli utworzenie narzędzia dla wytwórców odpadów, ale również dla organów kontrolnych do prowadzenia nadzoru i monitorowania obiegu tych odpadów;
- inwentaryzacja miejsc nielegalnie nagromadzonych odpadów, m.in. w celu pomocy we współpracy między organami administracji, co pozwoli na wzajemną wymianę informacji.

Ponadto chciałbym nadmienić, że zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gminy odpowiedzialne są za gospodarowanie odpadami komunalnymi znajdującymi się na ich terenie.

W przypadku, gdy posiadacz odpadów (inny niż gmina) składujący odpady w miejscu do tego nieprzeznaczonym na terenie, do którego posiada tytuł prawny jest znany, wójt, burmistrz lub prezydent miasta może nakazać temu posiadaczowi, na postawie art. 26 ust. 2 ustawy o odpadach, usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania. Gdy posiadacz odpadów nie jest natomiast znany, ale władającym gruntem jest podmiot inny niż gmina, wówczas odpowiedzialność za usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania ponosi władający powierzchnią tej ziemi.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożała
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów